

ROMANULU.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

Va fi în totă lumea și a două-din după Serbători.

Abonarea pentru București pe anu . 128 lei
Sese lune 64 —
Treți luni 32 —
Pe lună 11 —
Un exemplar 24 par
Inscriuțările linia de 30 litere 1 leu
Inscriuțările și reclame linia 3 lei

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

OSOIU, moșie a Statului, s'a datu de către călugări străini, suptu nume de schimbă, d-lui Vornicul N. Doican. Această spoliare a averilor Statului s'a făcutu, in contra legilor și a ordinanțelor de către unu tribunale, care anca a recunoscutu prin actu judecătorescu pe călugări străini **PROPRIETARI DE VECI** ai averilor române.

Ministerul scie, și confirmă prin tacerea sa, spoliarea averilor Statului și dreptul datu călugărilor străini de proprietari de veci ai averilor națiunii române. Cine dă Moșia cea mică este invederat că va da și moșia cea mare.

Domnule Redactoru,

Publicați în fișă care di parte din acei ce refusă imposibile nevotate de Adunare; bine voiti daru a me trece și pe mine în rândul acestor, și a face cunoscutu că nu voi plăti dări neleguite, decâtă în facia unei urmări silnice.

T. Dragomiresco Comerciantu.

REVISTA POLITICA.

BUCHUREȘTI, 17/29 Septembrie.

De mai multe ori infacișărăm în acestu locu dovada cea mai mare de rătecare in care este afundată la noi puterea executivă, slabiciunea cea spămintătorie și prin urmare peirea cea sicură spre care merge și spre care, din nenorocire împinge națiunea întrăgă. Această dovdă ce o cunoște, o vede ori cine, și care are uă nsemnatate cu atâtă mai mare cu cătu este unică, sără exemplu în lume, este, că Ministerul N. Crezzulescu nu numai că nu poate găsi în patru-spre-dece miliōne, de Români, nici unu omu, cu ore care însemnatate care se primescă postul de Ministru, ci anca, cându isbutesce, prin felurite rugămintă, săgădule, înriuriri a prinde cătă unu, să se impeta, cu orice preț, peste pucină ilu perde și p'acela și remane totu trunchiatu,

jumetătitu, cu patru ministri in locu de optu. Astușelu a perduț pe dd. Al. Florescu, G. Crezeanu, Cornea, Nic. Racovitză, Knézu Cantacuzino, Tell, și acum în sfîrșit pe d. Barbu Bellu. Cându Monitorul ne anunță că d. Barbu Bellu s'a bolnavită, luminați fiindu de către d. Radu Rosetti despre însemnatatea ce are băla in Ministerul N. Crezzulescu, despre „săbredă sănătate“ de care este băntuită, prevedurăm și disserăm indată că d. B. Bellu nu va mai reîntra la Ministerul. Mărturimă insă că nu puturăm prevede atacurile cele mari, și am pute dice scandalose, ce se vedură apoi in Monitorul. Cine'n adevără putea crede că săbredă sănătate o se se transforme atâtă de curindu, in grozava acea băla numită „delirium tremens“, și atâtă de tare, incătu se se năcăiere ministrii in acte oficiai, in raporturi către Capulu Statului și publicate in Monitorul, ca astfelu lera întrăgă și Europa se va să se constate această stare spăimintătorie? Mărturimă anca că nu credeamă mai cu séma c'acestă incăiarare se va face contra d-lui Barbu Bellu și atâtă de curendu. Sciamu, cumu scie totă lumea, că d. Barbu Bellu era aliațul celu mai căldurosu alu guvernului d-lui Manolachi-Costachi, pe care l'a servită atunci și'n Cameră și'n alegeri cu celu mai mare devotamentu. Sciam, precum scie totă lumea, că d. Barbu Bellu era atâtă de strinsu legată, și ca individu și ca omu politicu, cu d. generariu Florescu, incătu a susținutu politica dumnilui, nu numai suptu ministeriul Iepurianu, ci și acum suptu ministeriul d-lui N. Crezzulescu. Cine nu ține minte că de la deschiderea Camerii, d. Barbu Bellu s'a sacrificatul amicului seu d. generariu Florescu și a susținutu că Adunarea n'are necesitate a face unu respunsu la discursul Tronului; că'n urmă această manopere neputindu trece, domnul Bellu a fostu lăudul din membru comisiunii care a făcutu acea antărenă reputată schitu de adresă, ce nu conținea de cătu uă odă pentru

Ce va face acumă d. Generariu Florescu pentru apărarea amicului seu, și mai cu séma cumu va indura d. Barbu Bellu loviturile ce i se dau, nu scim și nu este de competență noastră. Cea-ace ne privesce pe noi, cea-ace ce ne interesă din punctul de vedere politicu este faptul, săcestă ilu aretarăm, ilu cons'atărăm și prin urmare nemplinirăm datoria.

Monitorul ne a ascultat in sfîrșită să a publicat uă mică dare de séma despre concesiunile ce s'a acordat de cără administrațione pentru că ferate. La rândul nostru vomu desbate in article speciali cele coprinse in Monitorul spre a pute națiunea se judece in cunoștință de lucru. Pentru astă-dă ne mărginimă a întreba: Pentru ce Monitorul vorbesce tocmai acumă? Dacă era datoriu să publice condițiu ile acelor concesiuni pentru

Cădău ajunse acelo, urmă Pécouette, în locu d'a intră, șeșui pe érbă și m'apnca a face unu micu mănuchiu din nisice floră ce culese sempe drumă.

Nóptea era splendidă și natura in totă măreția sea. Pe cerul profundă azuriu, luna apăruse, de căte-va minute, și se rădica cu maiestosă linisice a unei acere (aquila) ce-șii ie' sborul. Nenumerate stele schintea și respandiau pe pămîntă uă lumină indecisă plină de voluptosă melicie. Muntele, stătăuicii, colo de lunge mase de umbra și de lumină, după protecționea radelor lunei, semena uă balenă montrușă adormită pe valurile Oceanului. Lacul se întindea la doue-deci de pași înaintea mări unită și luciu; apele săle nemiscate și transparință n'aveau uă undulare; părenu Inghiașate; din cându in cându insă unu pesce sau uă insectă turbura facia loră.

Mii de licurici se vedeau, printre arburi și prin érbă; greierii strigă și

tote faptele puterii executive. D. Barbu Bellu fu anca reportatorul acelei renomite adrese, luptă cu celu mai mare coragiu pentru dinsa, și în urmă susținu pe d. N. Crezzulescu și Florescu pîn' a trece chiaru între aptinuți. Se sacrifică și mai multă. După stăruința amicului seu generariu Florescu, priimi a intra chiaru în acestu ministeriu, in care nimine nu intră, și intră de și cei lalți două amici ai guvernului, dd. Benegescu și Costachi Filipescu avură intelligență politică a se sustrage înriuririi ce se dicea că se exercită s'asupra d-lor, d'a se sacrifică pe deplin numai pentru a ajuta d'a se completa acestu ministeriu atâtă de amarū trunchiatu. Cându daru totu aceste erau cunoscute de totă lumea, puteamă crede că d-nu Barbu Bellu era se fiă coprinsu atâtă de curindu de băla epidemică ce băntue acestu ministeriu, că era mai cu séma se fiă atâtă de curindu lovită de d-nu N. Crezzulescu, pentru susținerea căruia s'a sacrificat, și mai cu séma de amicul seu d. Generariu Florescu? Anca uă dată mărturimă, că chiaru noi cari amă constatață băla cea spămintătorie, și forte naturale ce băntue ministeriu N. Crezzulescu, nu ne asceptămă ca faptele se viuă atâtă de curindu sătătu de tare-se confirme opinioanele noastre, și se dă națiunii această mare sătătu de multă folositorie insușită.

Intr'unul din No. trecute areăramu că d. Dimitrescu sup Prefectu a bătutu pe unu creștinu sătătu de tare in cătu nenorocita jertfă se află la spitalul Colții sala No. 15. D. Dimitrescu, ne mai putându nega faptul, ne serie astă-dă uă epistolă, ce o publicămă mai la vale, prin care dice că celu omu s'a bătutu cu unu altul. Bine că n'a disu că s'a bătutu singură din spiritu de oponiție. Lumea, care scie că mai de una-dă guvernul a mersu pîn'a produce unu actu doctoricescu, supcrisul de dd. Bacaloglu și Combotti, prin care vinetaile de bătaia după trupul unei femeie, vedute la tribunale de mai mulți români, între cari erau și dd. Ion Ghika și A. Panu, nu esisteau, va judeca acumă și va apărtui și negarea d-lui Dimitrescu.

La 22 Iuliu s'a făcutu la London unu meeting forte numerosu de lucrători, in favore Poloniei. La acestu meeting lucrătorii englezi au invitatu pe lucrătorii francezi din Paris a trămite na deputații. Invitarea a fostu priimită și sese lucrători din Paris au mersu la London. Este de prisosu, dice uă corespondență din Paris, a diariului l'Europe a spune că compatrioții noștri voru areă intr'unu modu demnă simplitate ce animă clasile lucrătorie din Francia în privința bravorilor deru forte nefericitoru Poloni.

— Ca se scimă ce-va despre Poloni de la noi, reproducemă aci următoria de peșteră din diariul l'Europe. București 28 Iuliu.

Prințipele Cuza a decisu că Poloniții ce au călcăt teritoriul român și au fostu făcuți prizonieri, so voru nuntătă pentru, Domnii Stanton, Chate și Welles in contra proponerii. Președintele nu s'a pronunțat anca. Totu „Herald“ dice: Jefferson Davis voiesce a propune unu guvern meridional și unul septentrional suplă unu singură președinte. La Newyork s'a întimplată ore cari turbări din cauza recrutării.

— Am cunoscință de lucru, voi spune ce am vedută.

— Ce credi că-va vedută vrei se dici? căci, anca uă dată, își jură pe onore, domnule, că te-ai înșelat. Asă daru, înainte d'a dice unu lucru, eugetă hine.

— Am cunoscință... voi spune ce am curată și simplu c'am vedută lucru cu ochii moi.

— Prè bine, respusă comitele crucișându braciele pe peptu și privindu pe celu-l-altu in faci, prè bine domnole; daru de vel face ce dici, și in interesul d-tale nu-și dău consiliul acestu-a, — vei avea atunci a-mi da satisfacere de asurdele d-le calomnie.

— A! în adeveru, și in ce modu, d-le comite?

— Cumu este deprinderea ómenilor cumu se cade, cu pistolul seu cu spata, vei alege.

— E uă se batu cu d-ta.

— Si de ce nu?

— Pentru că unu omu onestu nu se bate cu...

Abonarea pentru districtul pe anu . 152 lei
Sese lune 76 —
Treți luni 38 —

Abonamentele incepătă 1 si 16 ale fie-cărui lune
Ele se facu in districte la corespondență dia-

riul și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne

comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțile postale și la agenție

de abonare, pe trimestru 10 florin árgintu va-

luită austriacă.

mulișami altele se de aculă seu de cle
mință. Milcowski a plecatu astă-dă înapoia
la Cahul unde suntu interna Polonezi.
— London, 24 Iuliu. In ședință de
cări a camerei comunilor Lordul Palmerston,
respunțindu la uă interpela-

țune a lui Fitzgerald, a declarat că
păstrarea integrității Danimarcii este
in interesul Engliterei. Pretensiunile
Germanie, in parte justificate, se potu
resolve pe calea diplomatică.

— Torino 23 Iuliu. Nóptea. Mi-
nistrul de esterne a infacișat camerei
documentele atingătorie de afacere
corabie „Aunis.“ A deslușit că
negociaționile au condus la unu aran-
gementu indeștătoriu. Astă-dă s'a
predatui brigantii la franta lingă mun-
tele Cenis autorităților francesi; ei
s'află arestați și păziți de dinsele. De
și Italia cede cereril de străinătune,
daru guvernele Franciei și Italiiei voru
face uă cercetare in privința presinții
făcătorilor de reu pe uă corabie fran-
cese. Tratatele se voru executa cu fi-
delitate.

— Cernăuți 23 Iuliu. Ađă nóptea uă
jumetate milă de parte de Nowosielca-Rusescă, insurgenți au făcutu cercare
a dătre poste Prutu din Moldova
in Basarabia, insă, veștdusă intimpă-
nați din partea gardiei fruntașane ru-
sescă de mai multe detinutări do puci, s'a
retrasă erăi in Moldova. Pentru
acesta s'a alarmat Nowosielca-Rusescă(?)
Multe familii și funcționari du-
aniari russesci s'a refugiatu cu casa
duană pe teritoriul austriac.

(Wanderer)

— Newyork, 13 Iuliu. Generalul Lee, unită ca generalul Beauregard a ocupat cu 40,000 ómeni uă poziție fortificată la Hagenstown. Diariul „Newyork-Herald“ anunță că 'n cabinetul de la Washington s'a desbatută
esupra propunerei de pace a d-lui Seward. Amnistia, revocarea proclamației de emancipare și a confiscaților, protecționarea proprietății și a drepturilor Sudului, cu excepția capelenelor. Domnii Bates și Blair s'a pronunțat pentru, Domnii Stanton, Chase și Welles in contra proponerii. Președintele nu s'a pronunțat anca. Totu „Herald“ dice: Jefferson Davis voiesce a propune unu guvern meridional și unul septentrional suplă unu singură președinte. La Newyork s'a întimplată ore cari turbări din cauza recrutării.

— Printre prizonieri se află și mai mulți francesi, între cari și comitele Choiseul. Prințipele Cuza a decisu că Poloniții ce au călcăt teritoriul român și au fostu făcuți prizonieri, so voru nuntătă pentru, Domnii Stanton, Chase și Welles in contra proponerii. Președintele nu s'a pronunțat anca. Totu „Herald“ dice: Jefferson Davis voiesce a propune unu guvern meridional și unul septentrional suplă unu singură președinte. La Newyork s'a întimplată ore cari turbări din cauza recrutării.

— Am cunoscință... voi spune ce am

curată și simplu c'am vedută lucru cu ochii moi.

— Prè bine, respusă comitele crucișându braciele pe peptu și privindu pe celu-l-altu in faci, prè bine domnole; daru de vel face ce dici, și in interesul d-tale nu-și dău consiliul acestu-a, — vei avea atunci a-mi da satisfacere de asurdele d-le calomnie.

— A! în adeveru, și in ce modu, d-le comite?

— Cumu este deprinderea ómenilor cumu se cade, cu pistolul seu cu spata, vei alege.

— E uă se batu cu d-ta.

— Si de ce nu?

— Pentru că unu omu onestu nu se bate cu...

Estragom dintr'uă epistolă a dominei de Schyvartz (Elpis Melaena, către doctoriul Gustav Rasch la London cu data din Caprera, 18 iuliu, următoarele nuvele autentice asupra stării sănătății generarului Garibaldi: Generarul se bucură d'ua bună sănătate. Nu se poate dica că rana piciorului să fie într'uă stare rea; din contra este superficială și în scurtă timp va fi cu totul închisă. Generarul pune piciorul pe pămînt cu destulă sicuranță, spre a se putea ține pe dînsul. Încercat a face cîteva pasuri, dar se vede că i-a venit cu greu, fiindcă n'a mai repetită cercarea. Totușul este că articulațiunea pare a fi împediată. Oră și cumu nu este îndouielă, că Garibaldi va putea sămbla, și camu săchiopetindu. Elu dica că va fi multă amă, cînd va putea numai se încalice. Dacă amă pută ibi, a îndemna pe ilustrul nostru amică a întrebuiță băile din Franția meridională, astăzi avă bună speranță a vedea pe generarul desevirșită vindecată de rana sa la picior, fiindcă că, în urma unei râni atât de serioze, anchilosea poate să mai ia multă timp, fără ca pentru acela se să considere flexibilitatea piciorului ca perdută.

Despre Instrucțiunea publică.

Darea de sémă a instrucțiunii publice, pe anul scolaric început, reprezintă un tablou fără tristă, cu totușu dibăcia de a'lui polei a celor cari au făcută acelașă dare de sémă.

Într'uă poporație de cinci milioane avem 2,000 de scole comunitare cu 60,000 elevi; — 140 de scole primare cu 17,623 elevi de ambe sesele, — 7 gimnasiuri cu 2500 elevi. Amă fi ore pretențioșă cînd amă cere ca pentru unu milion de famile, socotită căte cinci individe de fă care, se avem celu mai pucinu, 500,000 de elevi, socotită căte unul la doue familie, în 19,000 de scole comunitare, 500 de instrucțiunea primă și 50 de gimnasiuri? Dacă nu le avem ce este cauza? Ne lipsescu ore mișcări pecuniarie; — nu, lifra budgetului scolelor, adică a cheltuielor instrucțiunii publice, este fără mieă în raport cu cheltuielile celor lat serviciuri publice și cu totul neînsemnatărie cu mișcări naționale. Si cu totușu acestea, cea mai mare trebuință a fi căruia popor, și mai cu sémă a unuia care începe a se civiliza, e instrucțiunea, adică cultura intelectuală și morale, adică lumina. Ne lipsescu ore inițiativa? Nu ne

— Cu? . . . dîse comitele ai căruia dintră scrisoră de măni; și acoperindu c'uă căutătură ardetoriă pe adversariul său.

— Stîrșescu, îl dîse.

— C'unu căvaleriu de industria, pre legea mea!

— Miserabile! strigă comitele apucându-lu de gătu.

Atunci uă luptă teribile, neaușită, se începu între cei doi înș. Peptu la peptu, picior la picior, ei se străseră cu brațele loru vinose, și încolăcindu-se ca nescășerpi să-care se silia o trînti pe adversariul său. Cu perul săbirilu, cu ochiul răteciu, palid de ură amindonu, păreau nescășigă a se devoră. La fă-care misare ce făcea, aușimă muschi loru întindindu-se și șose troasnindu. Era unu de spălătoriu. D'ua putere aproape egale, era c'uă neputință a prevedea care din două va remăne vîngătoriu. Cându d'ua dată, prin uă miscare răpede ca fulgerul, comitele apucându pe străin

în domu nici cumu despre inițiativa privată; acelașă lipsece cu desăvîrșire, afară din prea puține nobili exceptiuni; cătu despre inițiativa publică, nu scimă ce se dicem, pe cătu timp nu ve demă incercări de mesure bine combinat și unu îndemnă eficace.

Dară ce este mai curiosu de notu în acelașă dare de sémă, e că nu se vede rezultatul nici chiară alu a cestei instrucțiuni atât de necomplete și de nemulțamitoră. Căti elevi din cei 60,000 au finită învățeturile comunali, elementare, adică cu cătu s'a îmulțită anulă acesta, numerul celor cari sci că și serie, și ce îmbunătățiri s'a făcută în acele de totu mîce elemente de cunoștințe, ce se producă în aceste scole, și în care instrucțiunea trebuie se facă continuu progresu? Asemenea mai putemă întreba care e rezultatul în instrucțiunea primă și secundă, atât în privința numerului de elevi, cari au finită învățaturele dintr'insele, cătu și în privința progresului acestoră învățuri chiară? Aci stă dibăcia ce s'a cîrcătă a se pune în darea de sémă: a se vorbi de scole fără a se arăta rezultatul, care se vede a deplorabile.

Cătu despre cursurile speciale de legi, de matematică aplicată, (cursuri speciale dupe legea de învățămîntu din regulamentu, facultăți, după darea de seamă) pe lingă cari s'a mai adaogată uă facultate de medicină și alta de teologie, dară s'a supresu, se vede, cursul speciale, practică de agricultură, (căci nu vedemă se se dică nimicu despre dînsul, de și amă aușiliu și fiuă scolă de agricultură la Panteleimon) nu scimă dupe ce puneră la cale, dupe ce legi; cătu despre aceste cursuri nu se spune măcaru nici atât, cătu pentru cele-lalte scole, căti elevi se numeră într'insele. Se să ore acelaș din cauza că nu suntu frecuente, că în fie care dintr'insele se făla mai mulți profesori de cătu elevi; că în une din aceste facultăți nu se afă nici măcaru căte unu elevu? De vă fi astă felu, apoi aceste facultăți voru fi esistendu pentru fala naționii, și pentru sciință în viitoru. Ele trebuie se să nescă conservatorie de ómeni naționați, cari se ocupă cu sciința teoretică, cari se afă în relaționi cu lumea luminelor, se țin celu puținu pe urma progresului dacă nu contribuesc și dînsu se-lu impingă înainte.

Noi întrebăm, și credemă că dacă nu ne va respunde altu-cineva, celu puținu dumniloră ne voru respunde.

se adună și se consultă asupra operilor lucrate de fă care, pe care le conservă ca peniste lucruri pregătite pentru timpul oportunu, ca să nu înțipine stîntă nici uă dificultate, cîndu va veni timpul să se propage; său facă chiară opere pe cari le respindescu în publicu cu atâtea lumină. Apoi asia fiindcă de ce se nu se arăte aceste fericite rezultate?....

Dară mai avemă și uă sută fără două stipendiști în diferitele universități ale Europei. Lucru admirabil! ori cătu de multă amă trămite acolo, totu n'ară fi destul; ori cătu de multă amă chiăltai su dănsu, totu n'amă simți nici uă greutate; numai să scimă pentru ce s'a trămisu acolo, ce facă acolo, și ce au să facă pentru scolă la întorcerea loru în Téră; căci aci considerăm numai trebuința scolăi. Statul cîndu va avea trebuință de asemenei junii învățăți va limita cu din chiăltuile alocate la diferitele desăvîrșiminte. — Aflău că mai mulți dintre stipendinții trămișii de scolă în Paris, ca să studieze diferite specialități s'a întorsu unu de multă, altii de cătu va timpu în Téră. Ce a făcutu scola cu acestia și a nume: d-lui Massimu, Ananescu, Vlădescu, Căpățianu, Crețescu, A. Petrescu, Iorgianu, d. Petrescu, și Stănescu. Noi nu întrebăm de pozițiunile sociali ce au pututu să-si creeze, cu studiul dobîndită prin chiăltuiala scolăi, ci de serviciile ce săntu dritori să facă scolăi. Întrebăm dară, dacă scola n'a avută trebuința de serviciile loru, le ce a cheltuită cu dînsu: dacă a avută trebuință, trebuie să aibă și acumă, de ce dară nu-i pune în serviciului ie?

Noi întrebăm, și credemă că dacă nu ne va respunde altu-cineva, celu puținu dumniloră ne voru respunde.

Creditul Fonciar.

(Urmare vezi No. de la 11 iuliu.)

Daca instituționea bancilor fonciari este de cea mai mare utilitate în cele alte țări ale Europei, cari nu lipsiră a o introduce în unu modu mai multă sau mai pucină perfecționat, afară de Englîera unde, fiindcă abundență de capitaluri în activitate, cu proprietari și agricultori avuși și economici, cari posedă proprietate loru capitaluri, și ce este mai multă din cauza întrebuițării polițelor de totu clase și aplicarea procedurii comerciale pentru toți, nu se simți necesitatea de

de pantece ilu rădică d'asupra capulu

seu și merse dreptă la lacu. Devinăndu cugetarea sănătății unu tipetă și me răpești spre etu. . . Era pră tărdiș!

Unu scomotu surdă și lugubru urmatu

de nescă clocote sinistre, veni la audul meu. Me uită, dară nu veđu ni-

micu . . . de cătu uă despiciatură largă în valurile lacului în care dispăruse

cei doi ómeni . . . apoi nescă

cercuri argintate de rațele lunei cari

se perdea în cîntărindu-se pînă la piciorele mele. Îmărmurită, cu ani-

ma inghiaciata, spărată și amețită, cu

ochiul săpusu, răteciu, privindu fără se

veđu, inclinată pe marginile abisului,

eram se me aruncu într'insulă căndu,

în facia apă, veđu esindu din mișocul

unu clocotu dn valuri uă masă

informă. Ea remase unu momentu ne-

miscată la acelu-ășii locu. În turbura-

re mea nu putu mai antu a-mi da

séma despre ce era; dară înțelesoi in-

dată, veđindu-o venindu spre mine, că

din cele două victime, una remăsesese

in abis. In adeveru, uuul din cei

două ómeni inaintă spre țermu, dară

care? Era óre comitele său străinul?

Nu puteam distinge. In timpu de trei

secunde, adică unu seclu, simpă su-

ferinție mai tară de cătu ale uhiu damă-

nă. Cercăi a me scula ca se mergu

inainte-ș, silinție nefolositorie! eram

óre cumu paralisată și in neputință d'a

face unu pasu. Vrusei se strigă; nu-

mai aveam voce. . . Corpă, susținut,

vîță, simția mea în acestu momentu

trecuse cu totul în căutăatura mea di-

reptă d'ua forță necunoscută cătră

omul ce despica valurile.

Agățându-se de ramurile unei să-

ci, ilu veđu inadă suindu-se pe țermu

și senturându apa ce curgea de pe

vestimentele sale. Credu că me veđu-

se, căci c'uă săritură elu fu lingă mine.

Luându-me de talia și rădicându-me:

Teresa, imi dîse elu cu vocea jumetă-

. . . Era elu, comitele, mirele meu.

Nu mai veđeam . . . numai după voce

ilu recunoscut. Sfărămată, incapabile

a se fonda unu asemenea intermeđiaru între proprietari și capitalisti și de aca nu se instituie nici uă bancă fonciară în astă țără. — Dacă, dico, uă asemenea instituție este avantajosă în alte părți, în România este absolutu necesară. Fiindcă cunoște cătu este de vițiosă legislaționea noastră în privința ipotecelor, care devine și mai pericolosă din cauza amovibilității judecătorilor, cari se schimbă de căte ori ministerul ce i-a pusă cade; fiecare cunoște lunga procedură și șancele ce cine-va întăripă căndu din pecheare are veră uă judecată. Tote acestea nu facă de cătu a proteje preomenii puținu onoști, cari se îndatoresc fără a putea plăti, cu speranță că totu d'una voru găsi mijlocu a face să se întărișe sau să nu se execute vîndarea imobilului ipotecat. In uă asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a veni în ajutorul chiară a proprietarilor onoști, lăsându-i prada usurărilor. — Este dară de oca mai mare trebuință a se institui uă bancă fonciară, care să facă a dispăru totu asemenea stare de lucruri no apăratu că capitalurile particolare se pădescă de a

bile înțelegindu oră ce avere stable, cumu este mai în tote instituțiunile de creditu fondiaru. — Iu putem înțelege de ce se escludu eele-l-alte imobile cumu vii, case asicurate și oră ce altă avere, care nu este moșia. Ipoteca se pune pentru siguranță, cumu daru este sigură uă moșia în acelaș modu este sigură ori ce imobilu, chiar easele cari fiindu asigurate numai potu si supuse fociului. A limita împrumuturile numai pe ipotecă de moșii, este a limita operațiunile băncii, cu pagină proprietarilor de alte stabile, cari ară voi a se împrumuta, și prin urmare cu perdearea terii. Unu proprietarul de uă viu s: e: doreste a se împrumuta, sau altul de uă casă ce avindu uă moșie in arendă are trebuință de banii pentru a o cultiva mai bine; după numitele statute insă cu totă siguranță ce oferă proprietăile loru suntu esclusu de la beneficiile Băncii de creditu. Acesta este păgnitoru, și uă ingiuștiu introducându renunța aristocrație chiaru in instituțiunile de creditu, și ce este mai multu in uă bancă, ce voeste a se fonda cu banii terii!.

Afără de acesta avem a observa, că mijlocul alesu de statu a veni in ajutorul băucii nu ne pare celu mai nemerit, ci credem că mai bine ară si ca banca fondiară să se formeze de unu capitalu împărtit in acțiuni, din cari statul se cumpere uă parte, chiar jumătate corespundătoare cu capitalul ce voeste a destina pentru astă instituție, fără a putea avea uă altă autoritate in societate, sau vori nnu altu dreptu, decât acelui-a de a da votulu seu ca unu simplu privat, ca nnu acționar. In astă modu guvernul ia inițiativa fără a avea veri uă ingeneră ca autoritate și totu de uă dată fără a fi constrinsu a fonda in locu de bancă uă societate de proprietari cari să-i dea uă garanția colectivă pentru capitalul împrumutat.

Cu folosul ce ia de la acțiuni va plăti dobânda capitalistilor streini, ba încă va putea plăti unu amortismentu mai mare decâtul celu stabilitu in contractu. Si cându banca va incepe a prospera, de cea-a ce nu ne îndoim, când capitalistii particulari se voru destupta, vîndu folosul ce an acționarii cari voru si supscrissi cea-l-altă jumătate a acțiunilor, acestea voru si căutate, se voru urca chiaru mai multu de cătu valoarea loru nominală, și atunci guvernul, pe de uă parte va incepe a vinde din acțiunile săle, iară pre de alta va plăti debitorul seu. Remăindu astă-felu banca uă instituție adeverată privată după ce Statul va fi vindutu tote acțiunile săle, si totu de uă dată acestea va avea unu castig, căci capitalistul împrumutat sind eu amortismentu și de la acțiuni luându mai multu de cătu se pătă plăti anuităjile, neapăratu că debitorul se va stinge in scurtu timp, remăindu eu unu capitol.

Mal nainte de tote ansă trebuie a reforma legislația ipotecariă care este delenda Cartago, căci altu-felu oră ce incercare este inutilă, să se scurteze procedura și să se organizese magistratura făcindu pre judecători inamovibili, căci de ară si cătu de bune legile, daca celu ce le aplică nu este indipendinte, nu suntu de nici unu folos. Să se facă tote acestea și atunci numai creditul fondiaru se va putea desvolta. Să nu ni se obiecteze că reformându sistemul ipotecariu, declarându a se vinde indată imobilul, fără a sta in judecăti, ară si unu reu pentru proprietari. Nu, acesta ară si unu reu pentru acel ce se împrumută cu sprijină de a face chicane, ar si unu reu pentru acel, ce se împrumută ca se cheltuiască in lussu și desfrinări, pentru cei in fine ce nu suntu onesti. Proprietarii insă, ce suntu punctuali in plătile loru, acel ce se împrumută spre a îmbunătăji pământul loru, ar avea

cele mai mari avantajuri; căci capitalistii, sciindu fiindu sicuri că nu voru perde capitalurile loru, sau celu puținu că nu voru umbla prin judecăti a le scote, nu voru lipsi a le trage din amortirea in care sta și a le împrumuta, micșorându-se dobânda usurarii, ce se plătesc astă-dil; fiindu cunoșcutu că cu cătu pericolul diminuesce cu atât capitalurile suntu mai abondante și interesul mai micu. — Si in fine cu unu asemenea sistemă omenișii se voru pădi a se împrumuta numai pe nisice speranțe, și nu voru face asemenea pasu de cătu numai atunci, cându voru si siguri că voru pute plăti spre a nu se vedea espropriații, puindu astăfelu unu frâu risipirii.

Acestea insă nu voru fi suficiente fără organizarea unei bănci fondiarie pe nisice base solide, și fiindu că amu combătutu căleva articole din proiectul de bancă fondiară, propusu de onor. comisione insarcinată cu acesta, spre a nu distrugă fără a reconstrui, este datoria noastră a ne exprime opinionea, asupra baselor astei instituții, menită a aduce fericirea terii. Așa dar credem că cele mai nemerite ar fi cele următoare:

Art. 1. Se autorizează instituirea unei bănci fondiarie cu numele de Banca fondiară a României avindu rezidența in capitală.

Art. 2. Capitalul băncii va fi de 50 milioane franci împărtit in 100,000 acțiuni de căte 500 fr. seofindu-se in diverse serii, din cari statul va cumăra 50,000 iaru cea-altă jumetate se va supcri de particulari.

Art. 3. Statul nu va avea altă autoritate ca acționarul decâtul acelui-a de a-și da votul.

Art. 4. Cându acțiunile voru incepe a fi căutate, guvernul va vinde parte cătu uă parte dintrânele pină se va desface de tote.

Art. 5. Banca fondiară va face împrumuturi pe antă ipotecă de oră ce proprietate imobile, pină la jumetatea valorei, rembursabili prin anuități obligatorii, conținându dobânda, unu amortismentu și cheltuele; sau rembursabili fără amortismentu la uă scandenă lungă ori scurtă după planul debitorului; in casu insă de a contracta unu împrumutu fără amortismentu, nu va putea trece termenul de 15 ani pentru scadință.

Art. 6. Nu se poate face împrumuturi pe immobile zestrăi, sau ale nevărstricilor, afără numai cu autorizație tribunului pentru ale celor din urmă.

Art. 7. Banca va face împrumutările in moneda sau titluri ipotecarei, după voința proprietarului debitorului, in casu din urmă nu va plăti uă dobânda mai mare decâtul aceea ce se plătesc obligațiunilor ipotecarei.

Art. 8. Unei același persoane nu se va putea face unu împrumutu mai mare de 500,000 franci nici mai micu de 300 fr.

Art. 9. Până la organizarea generală a sistemului ipotecariu in ceea ce priveste procedura espropriației, banca va avea unu privilegiu.

Art. 10. Anuitățile se voru plăti la fie-care semestru.

Art. 11. Cându debitorul uă plătit la semestru anuitatea i se va cere rimbursarea totală a debitorului după uă așteptare de uă lună.

Art. 12. Cându debitorul nu va rimbursa capitalul, banca se va impossesa de ipotecă prin sentința tribunalului de 1-a instanță și se va vinde fără nici uă așteptare.

Art. 13. Banca va scote obligațiuni ipotecarei cu dobândă, rimbursabili prin tragere la sorti a unui numeru de uă valoare corespondători cu aceea ce au produsu amortismentul capitalurilor împrumutate. Nu va putea însă scote obligațiuni ipotecarei rimbursabili prin mijlocul amortismentului.

Suntem deosebit de pretind că o-piniunea noastră este cea mai bună, cu toate astea avem convicționea că numai organizată in modul ce arestare, banca fondiară ar putea duce serviciile și avantajele ce să-care este in dreptu a astepta de la dânsa, ba încă putem dice că numai organizată pe nisice asemenea base aru putea reesi in terea noastră. Avem insă speranța că celu puținu cu acesta voiu fi datu ocazie ca bărbatii competenți se discute uă cestiu atât de importantă și atât de delicată. Nu este destul că cineva se simplă, că uă teoriă, sau unu lucru este bună sau reu, ci are anca datoria de a areta părerea sa, de a o supune discusiunii omenilor practici și apreciurei publicului; ca astăfelu in deshaterea ideilor se iasă lumina cea aderentă, care se arate guvernului sistemul ce trebue a urma. Si ce este mai multu alu face se înțelegă se profite de timp, se aducă mai in grabă remediele necesarii; căci văi! bolnavul cându n'are medicamente la timp totul ce se face in urmă este nefolositon.

Genova. A. Vericeanu.

NOTA RUSSIEI

spre respunsu la Nota Austriei.¹

D-LUI DE BALABINE LA VIENA. DATA, PE-TERBURG 1/3 IULIU 1863.

Domnul ambasadoru alu Austriei, conform ordinii guvernului seu, mi a infișiatu spre citire alăturata de peșia a comitelui Rechberg și mi-a lăsatu copia după dinsa.

De la inceputul turbărilor in regatul Poloniei amu înțelesu justificatul interesu, cu care guvernului Maiestății Sale împ. reg. apostolice a trebuitu se urmeze evenimentele, întimate in imediata sa vecinete și cari au pututu exercita uă reacționu asupra linisitii provinciilor sale polone. De și pină acumu insurecționea a concentratul tote silințele sale in regat, și, de și suntu mai cu séma elementele desordinișcoprinse in provinciile mărginașie in posesiunea altor puteri, cari au recursu la acea vatră a incendiului și i-a adusu unu nou nutrimentu, totuși a fostu de ajunsu cea mai simplă prevedere, spre a areta că aceste evenimente regetabile nu puteau găsi uă soluțion, la care se nu fiă d'uă potrivă interesate staturile vecine.

D'acea-a ne am grăbitu a invita cabinetul Vienei la unu schimbă de idee. Vedem c'u viu mulțamire, că astă cabinetu n'a meconoscit dorința d'a ajunge la uă înțelegere amicale, pe baza intereselor comuni in privința acelor eventualități, prevăzute de propagătorii insurecționii, și cari, cu totu velu transparinte cu care acooperu uneltrile loru, tintescu la nisice consecințe, cari ară potu in fine se scudute și integritatea staturilor Maiestății Sale imp. reg. apostolice.

Domnul comite de Rechberg recomandă la apreciurea cabinetului imperială cîteva măsuri, cari, după părere sa, potu si propriu a aduce pacificarea regatului Poloniei. Escența Sa este pre bine informată de adeverata stare a lucrurilor in acesta teră, in cătu n'am trebuită a dirige atenționea sa asupra impregiurării, că unelo din acele măsuri există in faptu și că cele-lalte coprindu nisice principii generale, cari in trăsuriile loru există nu s'au in nici uă contradicție cu desvoltările loru, tintescu la nisice.

Domnul ministru austriacu alu afacerilor externe mărturescă insuș, că cele mai multe din acele idee se potrivesc cu planul, ce și-a prescris

Publicam nota catre Austria, pentru ca fiind adresata unei părți care are na parte din Polonia in posessiunea sea; prezintă unu interesu particular, si pentru ca ea a provocat protestarea Austriei ce o publicaramu erl. Catu pentru nota catre Anglia, coprinzindu acela-să idee ca si cea catre Francia si fiindu forte lunga, crezuram de priosu a o reproducere.

Maiestatea Sa împăratul. Daru Esco-lină Sa va recunoscă, fără indouielă, că ele n'ar pute găsi aplicatiune cu ére care perspectivă de isbândă pină nu va fi restabilită ordinea materiale. De sicură nu va scăpa înțelepciuni domnului comitele de Rechberg, că, pe cătă timp nu este înplinită acesta condiționă, indispensabile la ori ce activitate eficace a guvernului, ori ce cercare de organizare a regatului s'ar sfârșita pe d'ă parte de asemenei operele ce turbările actuale le punu, și pe d'ă parte de incuragiarea morale, ce trebuie se dă speranța unei active intervenții esterne cugetărilor celor mai asurde ale insurecționii.

Atâtă in mare parte de puterile mari a risipi asemenei iluziuni, a nimici asemenei calcule și a grăbi sfîrșitul acestei situații, luându in serișă consideraționă această facia esențială a cestioni, in care, după părerea noastră, s'afă pericolul ieșit pentru Europa.

Vomu si totu d'una gata la unu schimbă de idee asupra acestui obiectu cu să-care din ele, pe calea relaționilor noștri diplomatice și cu sincera dorința d'a ajunge la uă bună înțelegere.

In privința discusiunilor in conferință, la care ar lua parte tote puterile cătă suprerioru actul generale alu tratatului de Viena de la 17 Maiu (9 Iunie) 1815, nu meconoscem interesul ce trebue se iie acele puteri la situaționă actuală a acestel terii, in cătu ea ar pute turbura liniscea generale și ecilibrul stabilitu prin disul tratatul la care au latu partea; nu le tăgăduim dreptul d'a explica sensul acelui actu după propria loru apreciure. Daru nu putem recunoscă nici oportunitate nici folosu practicu in faptul d'a se supune deliberatiunilor loru nisice cestioni, cari s'ar lega de amenuntele cele mai interne ale administraționii regatului.

Nici uă putere mare n'ar pute concede uă asemenei amestecare directă in afacerile sale interne. Afără d'acela ea nu esiste nici in spiritul, nici in litera tratatelor există, și n'ar ave altu rezultat de cătu d'a depărta mai lau poziția pacificării, spre care suntu indreptate tote dorișele și silințele puterilor, mărinđu pretensiunile agitatorilor cu atâtă mai multu cu cătu ar seădă consideraționă autoritatii surverane.

Domnul comite de Rechberg, supindu evenualea adoptare a unei asemenei combinații la consumătințu cabinetului imperială, a prevăzutu insuș, c'unu simțimintă de ecitate pe deplinu apreciuitu do augustul nostru stăpinu, imposibilitatea in care no putem găsi d'a adera la dinsa. Recunoscem cu placere in astă reținere uă doavădă a simțimintelor amicali ale cabinetului Vienei și uă doavădă a dreptei apreciuri a situaționii din partea domnului comite de Rechberg.

Calea s'a urmatu in anul 1815 ne pare a arăta in destul de lămurită caracterul deliberațiunilor, ce se potu ține asupra unor cestioni, care atinge pe d'ă parte unu interesu generale; și pe d'ă parte nisice amenunte de administraționă, ce cadu esclusiv in domenul staturilor mărginașe suverane. In acelui timp s'a stipulat prin practica urmată uă distincționă in re ambele aceste categorii de interese.

Cele d'anteiu anu formătă obiectul unor osebite negoțiații intre curțile Russiei, Austriei și Prusiei, intre cari tradiționă istorice, necontente relații și uă vecinete imediată creaseră uă solidaritate strinsă. Tote invocările ce aveau de scopu guvernului administraționă interne și relaționale reciprocă ale părților teritoriali polone, puse in timpul congresului de la Viena, suplu suveranitatea loru respectivă, s'au depusu in tratate speciale, inchidate in tre acesei trei curți la 21 Aprilie (3

Mai) 1815. Ele s'au completat in urmă printre unu șiu de conveniuni speciale, după cumu a cerută imprejurările după timp. Numai principiile generale, menționate in acele tra-tate, cari potu fi d'unu interesu europeanu, a fostu trecute in acul congresului de la Viena, care s'ă supscrise la 27 Maiu (9 Iunie) de cătră totătătă de puterile convocate d'a luna parte la dinsul.

In momentul actual de aceste principiile generale nu suntu in cestione, ci numai amenuntele administraționii și intocmirilor interne aru putu da materie de discuție intre cele trei curți, spre a pune in acord starea respectivă a posesiunilor loru polone, la cari se întindu stipulaționile tratatelor de la 1815, cu cererile presintelui și cu progresele timpului. Cabinetul imperială se declară de astădă gata a intra cu cabinetele de la Viena și de la Berlin intr-oă înțelegere in sensul a-cesta.

Augustul nostru sovranu are in simțimintele împăciuitorie și cu cugetăriile Maiestății Sale Austriei uă prete credere, ca se nu fi convinsu că uă înțelegere pe aceste basivă conduce la nisice rezultate, cari voru fi d'ă potrivă satisfacțorie pentru interesele reciprocă ale celor trei curți, pentru prosperitatea supușilor loru polone și pentru consideraționile generale, ce legă aceste cestioni cu liniscea și ecilibrul Europei.

Bine-văesco a da citire după a-cesta depeșa domului ministru austriacu alu afacerilor externe și a lăsa uă copia după dinsa in măna Esco-letiei Sale.

Priimesc c. l. Gortschakoff.

D-lui Redactoru alu diariului Româniu.

,In diariul domnii-vostre de la 14 ale corentei mă vădul publicat, că așă si bătutu pe unu locuitoru din Comuna Domnesci, anume Marin Stoianu, spre a nu mai adesta onorabilu publicu ca să creață unu asemenea faptu, viu a da desmentire autorului acelui articol, că este neadverat, căci locuitorul Marin Stoian pentru nerăsuflarele facute in comună și innoștiințate prefecturei de Ilfov, prin raportul No. 5690 din 26 Iunie trecuru, sau arestatu pentru două dile la sub-prefectură, și după ce aștu, s'au dus la circuma Comunei și impreună cu locuitorii ducinduse la casa lui Gheorge Ivanu învinovătitu acesta din urmă ca protejatul alu arendașulu s'au bătutu intre dinsii.

Si asupra tinguirii portate asupra mea de numitul; d. prefectul alu districtului viindu a cerceta in fața locului, numiții n'au pututu justifica cu dovezi pira loru precum acesta să vede din raportul d-lui prefectu la Ministeru.

In virtutea legii de presă, vă rogă d-le redactorii a da publicitate acestia in celu intiu diariu ce va ești,

Cu acesta ocazie vă rogă, binevoiți a primi osebita considerație ce am onore a vă păstra.

Alecu Dimitrescu.

1863 Iulie 16.

Una din cările cele mai folositore

